พรรัตน์ เย็นใจ
ฮิโตะมิ ยะมะกุจิ
ศูนย์วิจัยภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น
คณะสื่อสารสากล สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การศึกษาความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นต้น: กรณีศึกษานักศึกษาที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก (2) รูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่น (3) การจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความวิตกกังวลในการอ่านและรูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่าน (4) ลักษณะเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย–ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา JPN-202 ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 4 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 216 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการอ่าน และแบบสอบถามกลยุทธ์การอ่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมนและการวิเคราะห์คลัสเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Jamovi ผลการวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลในการอ่านมีค่าเฉลี่ย 3.33 (α = 0.85) สำหรับกลยุทธ์การอ่าน พบว่า Top-down (TD) มีค่าเฉลี่ย 3.58 (α = 0.80), Bottom-up (BU) มีค่าเฉลี่ย 3.40 (α = 0.75) และ Test-taking (TT) มีค่าเฉลี่ย 3.62 (α = 0.60) การวิเคราะห์คลัสเตอร์สามารถแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีความวิตกกังวลต่ำและใช้กลยุทธ์การอ่านสูง และกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงและใช้กลยุทธ์การอ่านต่ำ โดยกลุ่มแรกใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างหลากหลาย ขณะที่กลุ่มหลังหลีกเลี่ยงกลยุทธ์แบบ Bottom-up ที่ต้องเผชิญกับรายละเอียดของภาษาโดยตรง ผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก ควรให้ความสำคัญกับการลดความวิตกกังวลในการอ่านควบคู่กับการพัฒนากลยุทธ์การอ่าน โดยเฉพาะการบูรณาการแนวทางการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) และกิจกรรมการอ่านแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw Reading) มาใช้ในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมความมั่นใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านของผู้เรียน

คำสำคัญ

ความวิตกกังวลในการอ่าน, กลยุทธ์การอ่าน, ผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก, การอ่านภาษาญี่ปุ่น

Pornrat Yenjai
Hitomi YAMAGUCHI*
Japanese Language and Culture Research Center,
Faculty of Global Communication, Thai-Nichi Institute of Technology

An Investigation into Japanese Reading Anxiety and Japanese Reading Strategies in Beginner Learners: The Case of Non-Japanese Major Students

Abstract

This study aimed to investigate (1) the level of Japanese reading anxiety among non-Japanese major students, (2) the patterns and tendencies of Japanese reading strategy use, (3) the classification of learners based on their reading anxiety levels, and (4) reading strategy use as well as the characteristics of each group. The participants were 216 second-year students at Thai–Nichi Institute of Technology, enrolled in the course JPN-202, Business Japanese 4, during the second semester of the 2024 academic year. The research instruments consisted of a Japanese reading anxiety questionnaire and a reading strategy questionnaire. Data were analyzed using Spearman's rank correlation coefficients and cluster analysis with Jamovi software. The results revealed that the mean level of reading anxiety was 3.33 (α = 0.85). Regarding reading strategies, the mean scores were 3.58 (α = 0.80) for Top-down (TD), 3.40 (α = 0.75) for Bottom-up (BU), and 3.62 (α = 0.60) for Test-taking (TT) strategies. Cluster analysis classified the participants into two groups: (1) a low-anxiety, high-strategy-use group and (2) a high-anxiety, low-strategy-use group. The first group tended to employ a wide range of reading strategies, whereas the second group tended to avoid Bottom-up strategies that require direct processing of linguistic details. The findings suggest that Japanese reading instruction for non-Japanese major students should emphasize reducing reading anxiety alongside the development of reading strategies. In particular, integrating Extensive Reading and Jigsaw Reading activities into classroom practice can enhance learners' confidence and improve their reading performance.

Key words

reading anxiety, reading strategies, non-Japanese major students, Japanese reading

* Corresponding author

Contact emails: pornrat@tni.ac.th; hitomi@tni.ac.th
Received 16 Janurary 2026; Revised 19 April 2026; Accepted 19 April 2026

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านถือเป็นหนึ่งในทักษะด้านภาษา แต่ก็มักเป็นทักษะที่ผู้เรียนจำนวนมากรู้สึกไม่ถนัด ในความเป็นจริง จากผลการทดสอบความสามารถทางภาษา (TNI Japanese Ability Test) ที่คณะสื่อสารสากล สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจัดสอบให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทุกสาขานั้น พบว่าคะแนนด้านการอ่านของนักศึกษามักต่ำกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก ซึ่งมีชั่วโมงเรียนจำกัด ทำให้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอยู่ภายใต้ข้อจำกัด อีกทั้งภาษาญี่ปุ่นประกอบด้วยตัวอักษรฮิรางานะ คาตากานะ และคันจิ ซึ่งเป็นระบบตัวอักษรที่มีความหลากหลายชนิดมากกว่าภาษาอื่น ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าความซับซ้อนของระบบอักษรเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การอ่านภาษาญี่ปุ่นมีความยาก

サグアンシー (2016) ระบุว่า ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นมีความแตกต่างพื้นฐานในโครงสร้างทางภาษา เช่น เสียง การเขียน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ เมื่อผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่อ่านภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงอาจเกิดความวิตกกังวลในการอ่าน หากไม่มีความรู้ด้านภาษาที่เพียงพอ และ Krashen (1981) ระบุเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาว่า เมื่อผู้เรียนไม่มีความกลัวหรือความวิตกกังวลต่อภาษาที่สอง กล่าวคือ ภาวะตัวกรองด้านอารมณ์อยู่ในระดับต่ำ ความสนใจจะมุ่งไปที่เนื้อหาของภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลภาษาได้ แต่เมื่อภาวะตัวกรองด้านอารมณ์สูงจากความกังวล ความสนใจของผู้เรียนจะหันเหไปสู่สิ่งอื่น ส่งผลให้ข้อมูลภาษาไม่ได้ถูกส่งผ่านเข้าสู่ผู้เรียนอย่างเพียงพอ กล่าวคือ แม้ผู้เรียนจะอ่านบทความ แต่เนื้อหาที่อ่านอาจไม่ถูกประมวลเข้าสู่ความเข้าใจอย่างแท้จริง นอกจากนี้ Horwitz, Horwitz & Cope (1986:128) กล่าวว่า "foreign language anxiety is a distinct complex of self-perceptions, beliefs, feelings, and behaviors related to classroom language learning arising from the uniqueness of the language learning process"

สำหรับความวิตกกังวลด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ Saito et al, (1999) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดเฉพาะด้านการอ่านในภาษาต่างประเทศ โดยทำการสำรวจความวิตกกังวลในการเรียนภาษาและความวิตกกังวลด้านการอ่านของนักศึกษาชาวอเมริกันที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลสูงในการเรียนภาษาต่างประเทศ มีระดับความวิตกกังวลด้านการอ่านสูงเช่นกัน และในบรรดาภาษาทั้งสาม ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ผู้เรียนมีความวิตกกังวลด้านการอ่านสูงที่สุด อีกทั้งยังเสนอว่า หากผู้สอนเข้าใจลักษณะกระบวนการอ่านและสามารถระบุจุดที่ผู้เรียนรู้สึกวิตกกังวล ก็จะสามารถช่วยลดความวิตกกังวลด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ และส่งเสริมความสามารถในการอ่านได้

ในการประมวลผลข้อความ ผู้เรียนต้องจัดการหลายกระบวนการพร้อมกัน ทั้งการประมวลตัวอักษร คำศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งเป็นภาระที่ค่อนข้างหนัก 南之園 (1997) กล่าวว่า ในการสอนการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทการสอนภาษาอังกฤษ มักส่งเสริมให้สอนกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ และโดยทั่วไปมีกลยุทธ์ที่ถือว่ามีประสิทธิภาพที่เกี่ยวข้องกับการสอนนั้น ได้แก่ 1.การสร้างและกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน โดยอาศัยสคีมา (Schema) 2.การรู้จักโครงสร้างของข้อความ 3.การคาดเดาเนื้อหา 4.การใช้ชื่อเรื่องและภาพประกอบ 5.การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ (Skimming) 6.การอ่านแบบค้นหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) 7.การคาดเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้โดยอาศัยบริบท 8.การรู้จักชนิดของคำ (Part of Speech) 9.การระบุคำที่สรรพนามอ้างถึง และ 10.การทำความเข้าใจความหมายจากองค์ประกอบของคำ นอกจากนี้ ในด้านกระบวนการอ่าน平高他 (2012) ระบุว่าการทำความเข้าใจบทความหนึ่ง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะหลายระดับ ทั้งการรับรู้ตัวอักษรและคำศัพท์ ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ตลอดจนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ และความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของข้อความ

แม้ว่าทักษะการอ่านจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาต่างประเทศระดับสูง サグアンシー (2016) แต่ผู้เรียนจำนวนมากยังคงรู้สึกไม่ถนัดด้านการอ่าน ดังนั้นการทำความเข้าใจว่าผู้เรียนใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างไร และมีความวิตกกังวลต่อการอ่านในระดับใด จึงเป็นประเด็นสำคัญที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่นักศึกษาทุกคณะ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ และคณะสื่อสารสากล โดยนักศึกษาสามคณะแรกเป็นนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก ต้องเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นรายวิชาบังคับควบคู่ไปกับวิชาในหลักสูตร สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก การพัฒนาความสามารถภาษาญี่ปุ่นให้ไปถึงระดับ JLPT N4 ภายในระยะเวลาเรียนที่จำกัดนับเป็นความท้าทายและสร้างภาระให้กับผู้เรียนไม่น้อย โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่าน ซึ่งพบว่ามีผู้เรียนจำนวนมากรู้สึกว่าทักษะนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุด ดังนั้น การที่ผู้สอนตระหนักถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกเกิดความวิตกกังวลในการอ่าน จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่สามารถช่วยปรับปรุงการสอนภาษาญี่ปุ่นภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลาได้อย่างมีประสิทธิผล

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Saito et al, (1999) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดความวิตกกังวลด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ และนำไปใช้กับผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และภาษารัสเซีย เครื่องมือนี้ได้รับการอ้างอิงอย่างแพร่หลายในงานวิจัย

南之園 (1997) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดกลยุทธ์การอ่านภาษาต่างประเทศ และตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน โดยทำการสำรวจนักศึกษาต่างชาติระดับกลางตอนปลายถึงระดับสูงที่มาเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของประเทศญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการใช้กลยุทธ์แบบ Bottom-up

Sawetaiyaram (2016) ศึกษาความวิตกกังวลและกลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นซึ่งผู้เรียนอยู่ในระดับ JLPT N3–N1 ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Decision Tree พบว่า ผู้เรียนทุกกลุ่มใช้กลยุทธ์ทั้งแบบ Top-down และ Bottom-up ผสมกัน แต่ผู้เรียนระดับสูงมีแนวโน้มใช้กลยุทธ์แบบ Top-down มากกว่า ขณะที่งานวิจัยของ Sanguansri (2024) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านกับนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 - 4 ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ที่ใช้มากที่สุดคือ กลยุทธ์การแก้ปัญหา

Tontiwachwuthikul (2023) ศึกษาความวิตกกังวลการอ่านของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ในสาขาภาษาญี่ปุ่น โดยศึกษาจากมุมมองของทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลต่อการอ่าน พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลตามระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นระดับต้นและระดับกลาง รวมถึงประสบการณ์ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยว่าเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ด้านการอ่านมีความแตกต่างกันระหว่างผู้เรียนระดับต้นและผู้เรียนระดับกลาง นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้เรียนระดับต้นมีความวิตกกังวลด้านคำศัพท์และคันจิสูงกว่าผู้เรียนระดับกลางอีกด้วย

ในปัจจุบัน งานวิจัยที่เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่านของผู้เรียนชาวไทยที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกยังพบได้น้อยมาก อย่างไรก็ตาม ในบริบทการเรียนภาษาอังกฤษ Torudom et al, (2017) ได้ศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลด้านการอ่านของนักศึกษาชาวไทยในมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย เปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติและแรงจูงใจด้านการอ่านมีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับปานกลางกับความวิตกกังวลด้านการอ่าน และยังพบว่า นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มีความสามารถด้านการอ่านต่ำกว่า ทัศนคติและแรงจูงใจต่ำกว่า และมีความวิตกกังวลสูงกว่า

งานวิจัยด้านการอ่านในบริบทการสอนภาษาญี่ปุ่นโดยทั่วไปมักมุ่งเน้นศึกษาผู้เรียนสาขาภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก ขณะที่งานวิจัยที่มุ่งศึกษาผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกยังพบได้น้อย อย่างไรก็ตาม ในบริบทของมหาวิทยาลัยไทย พบแนวโน้มที่นักศึกษาจากสาขาวิชาอื่นเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะรายวิชาเลือกเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การศึกษาการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนกลุ่มนี้ รวมถึงผู้เรียนที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่นผ่านบริการวิชาการ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย

จากบริบทดังกล่าว งานวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์ความวิตกกังวลในการอ่านและการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นในฐานะกลไกที่สะท้อนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับต้นที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก โดยมีเป้าหมายเพื่อจำแนกลักษณะผู้เรียนเชิงกลุ่ม และนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การอ่านอย่างราบรื่นมีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่าน Krashen (1981) กล่าวว่า ในสภาวะที่ผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการอ่านอยู่ในระดับสูงย่อมทำให้การทำความเข้าใจเนื้อหามีความยากลำบาก นอกจากนี้ Nuttall (1996) ได้เสนอแนวคิด “วงจรการอ่านที่ดี” จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีระดับความวิตกกังวลด้านการอ่านต่ำ และ Sanguansri (2024) ระบุว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน

ขั้นแรกจะทำการวิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลด้านการอ่านของผู้เรียนและการใช้กลยุทธ์การอ่าน จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์มาใช้เพื่อเสนอแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

2.1 เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการอ่านของผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก

2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก

2.3 เพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกตามระดับความวิตกกังวลด้านการอ่านและรูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่าน

2.4 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของสถาบันเทคโนโลยีไทย–ญี่ปุ่น ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา JPN-202 ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 4 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 450 คน โดยรายวิชาดังกล่าวเป็นรายวิชาบังคับของหลักสูตร จำนวน 3 หน่วยกิต และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นแบบบูรณาการ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ ก่อนเข้าศึกษารายวิชานี้ นักศึกษาได้ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นมาแล้วจำนวน 3 รายวิชา รวม 135 ชั่วโมง และมีพื้นฐานตัวอักษรคันจิ 152 ตัว นอกจากนี้ นักศึกษายังอยู่ระหว่างการศึกษาเพิ่มเติมอีก 45 ชั่วโมงในรายวิชานี้ ส่งผลให้มีประสบการณ์การเรียนภาษาญี่ปุ่นรวมทั้งสิ้น 180 ชั่วโมง และมีความรู้คันจิสะสมจำนวน 211 ตัว โดยสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในรายวิชานี้เป็นตำราที่พัฒนาและจัดทำขึ้นโดยคณาจารย์ของคณะ

กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวถูกเลือกเนื่องจากเป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาอื่นที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก และไม่ได้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับเดียวกับผู้เรียนเอกภาษาญี่ปุ่น กลุ่มผู้เรียนลักษณะนี้จึงมีความ

ท้าทายในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น ดังนั้น การศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้จะช่วยสะท้อนปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนในบริบททั่วไป และสามารถนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้ได้ในวงกว้าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในข้อ 1 และข้อ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ จึงเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมี 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษางานวิจัย Saito et al. (1999) และปรับให้เหมาะสมกับบริบทการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย และส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 26 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษางานวิจัยของ 南之園 (1997) ซึ่งปรับให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนชาวไทย โดยแบบสอบถามในส่วนที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลยุทธ์การอ่านแบบ Top-down (TD) จำนวน 14 ข้อ กลยุทธ์การอ่านแบบ Bottom-up (BU) จำนวน 7 ข้อ และกลยุทธ์การอ่านแบบ Test-taking (TT) จำนวน 5 ข้อ สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยจะนำผลการประเมินความวิตกกังวลด้านการอ่านและผลการใช้กลยุทธ์การอ่านมาทำการวิเคราะห์แบบคลัสเตอร์ (Cluster Analysis) เพื่อแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่ออธิบายลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มในด้านระดับความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น การใช้กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น รวมถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามทั้ง 2 ส่วน ได้จัดทำลง Google Form และแจกให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา JPN-202 ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ 4 จำนวน 450 คน ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 โดยผู้วิจัยคัดแยกนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วนทั้ง 2 ส่วน มีจำนวนทั้งสิ้น 216 คน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติ JAMOVI โดยทำการคำนวณค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ค่า t-test และการวิเคราะห์คลัสเตอร์ (Cluster Analysis)

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ผลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะที่ศึกษา	จำนวนคน	ร้อยละ
คณะวิศวกรรมศาสตร์	77	35.65
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	107	49.54
คณะบริหารธุรกิจ	32	14.81
รวม	**216**	**100.00**

ตารางที่ 1 แสดงผลของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผลการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม มีผู้ตอบแบบสอบถามครบถ้วนที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด 216 คน จากนักศึกษาที่ลงทะเบียน 450 คน คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มี

ความหลากหลายจากสามคณะของสถาบัน ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาการกระจายของผู้ตอบตามคณะ พบว่า คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 49.54 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 ส่วนคณะบริหารธุรกิจ มีจำนวนผู้ตอบ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.81 จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.2 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ตารางที่ 2 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1	ฉันรู้สึกสนุกเมื่ออ่านภาษาญี่ปุ่น	2.42	0.93
2	ฉันรู้สึกมั่นใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.18	1.00
3	เมื่อคุ้นเคยแล้ว การอ่านภาษาญี่ปุ่นก็ไม่ใช่เรื่องยาก	2.47	1.03
4	ฉันพอใจกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่ฉันมีตอนนี้	2.55	1.13
5	ไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่าน ขอแค่มีความสามารถในการพูดก็เพียงพอแล้ว	2.59	1.08
6	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันมักจะแปลทีละคำเสมอ	3.40	1.01
7	เพื่อที่จะอ่านภาษาญี่ปุ่น ต้องรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นอย่างดี	2.81	1.05
8	วัฒนธรรมและวิธีคิดของญี่ปุ่นให้ความรู้สึกแปลกใหม่สำหรับฉัน	3.55	0.94
9	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วไม่รู้ว่าฉันเข้าใจสิ่งที่อ่านจริง ๆ หรือไม่ ฉันจะรู้สึกกังวล	3.78	0.99
10	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น แม้ว่าฉันจะรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ แต่ฉันก็ยังไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ	3.49	0.95
11	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนจึงทำให้จำไม่ได้ว่ากำลังอ่านอะไรอยู่	3.29	1.10
12	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วเห็นภาษาญี่ปุ่นเต็มหน้ากระดาษที่อยู่ตรงหน้า ฉันจะรู้สึกท้อแท้	3.63	1.06
13	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นในหัวข้อที่ฉันไม่คุ้นเคย ฉันจะรู้สึกกังวล	3.71	1.02
14	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันจะรู้สึกกังวลตอนที่เจอไวยากรณ์ที่ไม่รู้จัก	3.91	1.01
15	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นและไม่เข้าใจทุกคำ ฉันจะกังวลและสับสน	3.84	1.07
16	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันจะรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องเจอคำที่ฉันอ่านไม่ออก	3.73	1.09
17	เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วอ่านเจอตัวอักษรคันจิที่ไม่คุ้นเคย ทำให้ยากที่จะจำได้ว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรอยู่	3.85	1.06
18	ฉันกังวลว่าจำเป็นต้องจำตัวอักษรคันจิตัวใหม่ ๆ เพื่อจะอ่านภาษาญี่ปุ่นให้ได้	3.69	1.13
19	ฉันไม่กังวลเวลาอ่านภาษาญี่ปุ่นในใจ แต่จะกังวลมากเมื่อต้องอ่านออกเสียง	3.34	1.12
20	ส่วนที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาญี่ปุ่นคือการเรียนรู้การอ่าน	3.33	1.04
	ภาพรวม	**3.33**	**0.54**

ตารางที่ 2 แสดงผลของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผลการวิเคราะห์คะแนนความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ค่าเฉลี่ยของทั้ง 20 ข้อเท่ากับ 3.33 นอกจากนี้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คำนวณด้วย Cronbach’s alpha เท่ากับ 0.85

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีความวิตกกังวลสูงที่สุดคือ ข้อ 14 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันจะรู้สึกกังวลตอนที่เจอไวยากรณ์ที่ไม่รู้จัก” มีค่าเฉลี่ย 3.91 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าด้านไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความกังวลมากที่สุด อันดับที่สองคือ ข้อ 17 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วอ่านเจอตัวอักษรคันจิที่ไม่คุ้นเคย ทำให้ยากที่จะจำได้ว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรอยู่”มีค่าเฉลี่ย 3.85 อันดับที่สามคือ ข้อ 15 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นและไม่เข้าใจทุกคำ ฉันจะกังวลและสับสน” มีค่าเฉลี่ย 3.84 สะท้อนให้เห็นว่าความไม่มั่นใจด้านคำศัพท์ยังคงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการอ่าน

4.3 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

4.3.1 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Top-down

ตารางที่ 3 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Top-down

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1	ฉันเดาเนื้อหาจากชื่อเรื่อง	3.73	0.89
2	ขณะที่ฉันอ่าน ฉันเดาว่าจะมีเนื้อหาอะไรต่อไป	3.72	0.96
3	ขณะที่ฉันอ่าน ฉันเข้าใจความแตกต่างระหว่างส่วนที่เป็นใจความสำคัญหลักกับส่วนประกอบย่อย ๆ ว่าอยู่ตรงไหน	3.37	0.95
4	ฉันเชื่อมโยงเนื้อหาในส่วนที่อ่านไปก่อนหน้ากับเนื้อหาส่วนหลังเข้าด้วยกัน	3.66	0.94
5	ฉันพิจารณาว่าเนื้อหานั้นจริงหรือไม่	3.57	0.98
6	ฉันเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ของตัวเองที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทความ	3.58	1.00
7	ฉันพิจารณาว่าฉันเข้าใจเนื้อหามากแค่ไหน	3.84	0.94
8	ฉันคิดเกี่ยวกับโครงสร้างของเนื้อหาทั้งหมด	3.38	0.90
9	ฉันคิดเกี่ยวกับความหมายโดยรวมของเนื้อหา	3.69	0.87
10	ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหา	3.41	1.09
11	ฉันกวาดสายตาอ่านเนื้อหาคร่าว ๆ	3.60	0.96
19	เมื่อมีส่วนที่ไม่เข้าใจ ฉันอ่านต่อไปและพยายามคาดเดาส่วนที่ไม่เข้าใจ	3.54	0.92
20	เมื่อมีส่วนที่ไม่เข้าใจ ฉันอ่านส่วนนั้นซ้ำ	3.75	0.94
21	เมื่อมีส่วนที่ไม่เข้าใจ ฉันข้ามส่วนนั้นไป	3.06	1.08
	ภาพรวม	**3.58**	**0.50**

ตารางที่ 3 แสดงผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Top-down (Top-down Strategy: TD) ของผู้เรียน โดยผลรวมของ 14 ข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.58 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น Cronbach’s alpha เท่ากับ 0.80

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดคือ ข้อ 7 “ฉันพิจารณาว่าฉันเข้าใจเนื้อหามากแค่ไหน” โดยมีค่าเฉลี่ย 3.84 ซึ่งจัดเป็นข้อที่เกี่ยวข้องกับ Metacognition หรือความสามารถในการตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง อันดับที่สองคือ ข้อ 20 “เมื่อมีส่วนที่ไม่เข้าใจ ฉันอ่านส่วนนั้นซ้ำ” มีค่าเฉลี่ย 3.75 ซึ่งจัดเป็นข้อที่เกี่ยวข้องกับ Metacognition เช่นกัน แสดงว่าผู้เรียนมักเลือกกลับไปอ่านซ้ำเมื่อพบช่วงที่ไม่เข้าใจ อันดับที่สามคือ ข้อ 1 “ฉันเดาเนื้อหาจากชื่อเรื่อง” มีค่าเฉลี่ย 3.73 ซึ่งเป็นข้อที่เกี่ยวข้องกับการคาดเดาเนื้อหา

4.3.2 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Bottom-up

ตารางที่ 4 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Bottom-up

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
12	ฉันแปลแต่ละประโยคเป็นภาษาไทย	3.42	1.04
13	ฉันแปลความหมายทีละคำ	3.49	1.07
14	ฉันคิดเกี่ยวกับประเภทของคำแต่ละคำว่าเป็นประเภทใด เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ เป็นต้น	3.00	1.13
15	ฉันคิดเกี่ยวกับความหมายของแต่ละประโยค	3.70	0.91
16	ฉันคิดเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของแต่ละประโยค	3.12	0.99
17	เมื่อเจอคำที่ไม่รู้จัก ฉันใช้ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรคันจิเพื่อคาดเดาความหมาย	3.30	1.09
18	เมื่อเจอคำที่ไม่รู้จัก ฉันจะใช้พจนานุกรม	3.77	1.03
	ภาพรวม	**3.40**	**0.66**

ตารางที่ 4 แสดงผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Bottom-up (Bottom-up Strategy: BU) กลยุทธ์ประเภทนี้มีทั้งหมด 7 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.40 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น Cronbach's alpha เท่ากับ 0.75 สำหรับข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 18 "เมื่อเจอคำที่ไม่รู้จัก ฉันจะใช้พจนานุกรม" มีค่าเฉลี่ย 3.77 ข้อนี้สะท้อนการใช้พจนานุกรมในการทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก อันดับที่สอง คือ ข้อ 15 "ฉันคิดเกี่ยวกับความหมายของแต่ละประโยค" มีค่าเฉลี่ย 3.70 แสดงถึงการประมวลผลข้อมูลในระดับประโยค อันดับที่สาม คือ ข้อ 13 "ฉันแปลความหมายทีละคำ" มีค่าเฉลี่ย 3.49 เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการตีความในระดับคำศัพท์

4.3.3 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 3 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Test-taking

ตารางที่ 5 ผลของแบบสอบถามส่วนที่ 3 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Test-taking

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
22	ตอนที่ทำข้อสอบในส่วนของการอ่าน ก่อนอ่านเนื้อหา ฉันจะอ่านคำถามหรือตัวเลือกก่อน	3.86	0.98
23	ตอนที่ทำข้อสอบในส่วนของการอ่าน เมื่อพบคำตอบที่ถูกต้องในตัวเลือก ฉันจะไม่อ่านตัวเลือกอื่น ๆ	2.99	1.08
24	ตอนที่จะเลือกคำตอบจากตัวเลือกในข้อสอบการอ่าน ฉันตัดตัวเลือกที่คิดว่าผิดออกทีละข้อ และเลือกข้อที่เหลือสุดท้ายเป็นคำตอบ	3.84	0.84
25	ตอนที่สอบการอ่าน ฉันเลือกคำตอบโดยอิงจากเนื้อหาที่อ่านเท่านั้น	3.64	0.84
26	ตอนที่สอบการอ่าน ฉันมองหาคำในเนื้อหาที่ตรงกันกับคำที่ใช้ในคำถามหรือตัวเลือก	3.78	0.90
	ภาพรวม	**3.62**	**0.58**

ตารางที่ 5 แสดงผลของแบบสอบถามส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Test-taking (Test-taking Strategy: TT) โดยกลยุทธ์นี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.62 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น Cronbach's alpha เท่ากับ 0.60 สำหรับกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแบบ Test-taking (TT) ข้อที่มีค่าสูงที่สุด คือ ข้อ 22 "ตอนที่ทำข้อสอบในส่วนของการอ่าน ก่อนอ่านเนื้อหา ฉันจะอ่านคำถามหรือตัวเลือกก่อน" มีค่าเฉลี่ย 3.86 ซึ่งเป็นข้อที่เกี่ยวข้องกับ Metacognition ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสองคือ ข้อ 24 "ตอนที่จะเลือกคำตอบ

จากตัวเลือกในข้อสอบการอ่าน ฉันตัดตัวเลือกที่คิดว่าผิดออกทีละข้อ และเลือกข้อที่เหลือสุดท้ายเป็นคำตอบ” ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.84 เป็นข้อที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการทำข้อสอบ อันดับที่สามคือ ข้อ 26 “ตอนที่สอบการอ่าน ฉันมองหาคำในเนื้อหาที่ตรงกันกับคำที่ใช้ในคำถามหรือตัวเลือก” ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.78 เป็นข้อที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการทำข้อสอบ

4.4 ผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลด้านการอ่านและกลยุทธ์การอ่าน

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลด้านการอ่านและกลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลด้านการอ่านและกลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาทั้งหมด

	AN	TD	BU	TT
N	216	216	216	216
Mean	3.33	3.57	3.40	3.62
Standard deviation	0.54	0.50	0.66	0.58
Shapiro-Wilk p	< .001	0.048	0.003	0.001

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความวิตกกังวลด้านการอ่านและกลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาทั้งหมด 216 คน พบว่า ผลการทดสอบ Shapiro–Wilk แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรด้านความวิตกกังวลในการอ่านและตัวแปรด้านกลยุทธ์การอ่านทั้งสามประเภท ไม่เป็นไปตามการแจกแจงแบบปกติ ดังนั้น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลด้านการอ่านกับกลยุทธ์การอ่านแต่ละประเภท ผู้วิจัยจึงทำการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตัวแปรทั้งหมดไม่เป็นไปตามการแจกแจงแบบปกติ งานวิจัยนี้จึงใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation coefficient) ซึ่งเป็นสถิติแบบไม่ใช้พาราเมตริก (non-parametric) ในการคำนวณค่าสหสัมพันธ์

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการอ่านและกลยุทธ์การอ่าน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการอ่านและกลยุทธ์การอ่าน

		AN	TD	BU	TT
AN	Spearman's rho	—			
	df	—			
	p-value	—			
TD	Spearman's rho	0.044	—		
	df	214	—		
	p-value	0.524	—		
BU	Spearman's rho	0.120	0.410	—	
	df	214	214	—	
	p-value	0.079	< .001	—	
TT	Spearman's rho	0.239	0.522	0.303	—
	df	214	214	214	—
	p-value	< .001	< .001	< .001	—

ตารางที่ 7 จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ความวิตกกังวลในการอ่านและกลยุทธ์การทำข้อสอบ (Test-taking Strategy) มีความสัมพันธ์เชิงบวกเล็กน้อย โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.239 นอกจากนี้ยังพบว่า กลยุทธ์การอ่านแต่ละประเภทมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกันอีกด้วย

4.4.3 ผลการวิเคราะห์คลัสเตอร์

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์คลัสเตอร์

Group	N	ร้อยละ
1	101	46.76
2	115	53.24
Total	**216**	**100.00**

ตารางที่ 8 แสดงการจัดกลุ่มนักศึกษาโดยใช้ผลคะแนนด้านความวิตกกังวลในการอ่านและคะแนนด้านกลยุทธ์การอ่านเป็นเกณฑ์ ผ่านการวิเคราะห์แบบคลัสเตอร์ โดยวิธีที่ใช้คือวิธีวอร์ด (Ward's method) ผลการวิเคราะห์พบว่า สามารถแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม

4.4.4 ความวิตกกังวลในการอ่านและกลยุทธ์การอ่านจำแนกตามกลุ่ม

ตารางที่ 9 ความวิตกกังวลในการอ่านและกลยุทธ์การอ่านจำแนกตามกลุ่ม

	Group	AN	TD	BU	TT
Mean	1	3.17	3.86	3.81	3.88
	2	3.46	3.31	3.03	3.39
S.D.	1	0.61	0.39	0.50	0.49
	2	0.42	0.45	0.55	0.56

ตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มที่ 1 มีระดับความวิตกกังวลด้านการอ่านอยู่ในระดับต่ำ แต่มีค่าสูงในทุกด้านของกลยุทธ์การอ่าน ในทางตรงกันข้าม กลุ่มที่ 2 มีระดับความวิตกกังวลด้านการอ่านสูง แต่ค่าของกลยุทธ์การอ่านอยู่ในระดับต่ำ จากผลดังกล่าวสามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่ม "ความวิตกกังวลต่ำ–กลยุทธ์สูง" ขณะที่กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่ม "ความวิตกกังวลสูง–กลยุทธ์ต่ำ"

4.4.5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ตารางที่ 10 ผลของการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

	Statistic	p
AN	4149	< .001
TD	1900	< .001
BU	1520	< .001
TT	2947	< .001

ตารางที่ 10 แสดงผลของการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ในด้านความวิตกกังวลการอ่านและกลยุทธ์การอ่านทุกประเภท ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรด้านความวิตกกังวลการอ่านและกลยุทธ์การอ่านไม่เป็นไปตามการแจกแจงแบบปกติ จึงใช้สถิติแบบไม่อิงพารามิเตอร์ (Non-parametric) โดยใช้ Mann–Whitney U test ในการเปรียบเทียบ ผลการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในตัวแปรความวิตกกังวลในการอ่านและตัวแปรกลยุทธ์การอ่านทุกประเภท

4.4.6 ผลความวิตกกังวลในการอ่านของแต่ละกลุ่ม จำแนกตามข้อคำถาม

ตารางที่ 11 ผลความวิตกกังวลในการอ่านของแต่ละกลุ่ม จำแนกตามข้อคำถาม

Q	Group 1		Group 2	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
Q1	2.04	0.88	2.75	0.85
Q2	2.78	0.98	3.52	0.89
Q3	2.19	1.06	2.71	0.93
Q4	2.58	1.12	2.51	1.14
Q5	2.52	1.09	2.64	1.07
Q6	3.44	1.13	3.37	0.89
Q7	2.89	1.17	2.74	0.94
Q8	3.63	0.94	3.47	0.95
Q9	3.71	1.03	3.84	0.94
Q10	3.42	1.05	3.56	0.84
Q11	2.99	1.17	3.56	0.96
Q12	3.40	1.17	3.84	0.91
Q13	3.52	1.10	3.88	0.92
Q14	3.67	1.11	4.11	0.87
Q15	3.64	1.16	4.01	0.95
Q16	3.54	1.21	3.89	0.93
Q17	3.60	1.21	4.06	0.86
Q18	3.51	1.29	3.83	0.96
Q19	3.19	1.16	3.47	1.07
Q20	3.13	1.12	3.51	0.94

ตารางที่ 11 แสดงผลความวิตกกังวลในการอ่านของแต่ละกลุ่ม จำแนกตามข้อคำถาม ในด้านความวิตกกังวลในการอ่าน ลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยในกลุ่มที่ 1 ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ Q9 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วไม่รู้ว่าฉันเข้าใจสิ่งที่อ่านจริง ๆ หรือไม่ ฉันจะรู้สึกกังวล” มีค่าเฉลี่ย 3.71 ซึ่งเป็นความวิตกกังวลเกี่ยวกับการไม่แน่ใจว่าตนเองเข้าใจเนื้อหาที่อ่านจริงหรือไม่ Q14 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันจะรู้สึกกังวลตอนที่เจอไวยากรณ์ที่ไม่รู้จัก” มีค่าเฉลี่ย 3.67 ซึ่งเป็นความวิตกกังวลด้านไวยากรณ์ที่ไม่คุ้นเคย และ Q15 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นและไม่เข้าใจทุกคำ ฉันจะกังวลและสับสน” มีค่าเฉลี่ย 3.64 ซึ่งเป็นความวิตกกังวลด้านการไม่เข้าใจคำศัพท์ทั้งหมดในข้อความ

สำหรับกลุ่มที่ 2 ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ Q14 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันจะรู้สึกกังวลตอนที่เจอไวยากรณ์ที่ไม่รู้จัก” มีค่าเฉลี่ย 4.11 ซึ่งเป็นความวิตกกังวลด้านไวยากรณ์ Q17 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วอ่านเจอตัวอักษรคันจิที่ไม่คุ้นเคย ทำให้ยากที่จะจำได้ว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรอยู่” มีค่าเฉลี่ย 4.06 ซึ่งเป็นความวิตกกังวลด้านตัวอักษรคันจิที่ไม่คุ้นเคย และ Q15 “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นและไม่เข้าใจทุกคำ ฉันจะกังวลและสับสน” มีค่าเฉลี่ย 4.01 ซึ่งเป็นความวิตกกังวลด้านคำศัพท์

เมื่อพิจารณาลักษณะของแต่ละข้อคำถาม พบว่า Q9 สะท้อนความวิตกกังวลเกี่ยวกับความเข้าใจภาพรวมของเนื้อหา Q14 เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ Q15 เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ และ Q17 เกี่ยวข้องกับคันจิ จากผลดังกล่าวสามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มที่ 1 มีความวิตกกังวลในด้านความเข้าใจภาพรวม ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ขณะที่กลุ่มที่ 2 มีความวิตกกังวลในด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ 2 แสดงให้เห็นถึงความวิตกกังวลในรายละเอียดของข้อความมากกว่ากลุ่มที่ 1

4.4.7 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านจำแนกตามกลุ่ม

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านแบบ Top-down จำแนกตามกลุ่ม

Q	Group 1		Group 2	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
Q1	3.90	0.83	3.58	0.91
Q2	3.98	0.96	3.49	0.90
Q3	3.64	0.92	3.12	0.90
Q4	4.07	0.74	3.30	0.95
Q5	3.90	0.85	3.29	0.99
Q6	3.88	0.97	3.32	0.95
Q7	4.27	0.79	3.46	0.91
Q8	3.77	0.86	3.04	0.80
Q9	4.14	0.76	3.30	0.77
Q10	3.79	1.01	3.08	1.05
Q11	3.82	0.89	3.40	0.99
Q19	3.65	0.95	3.44	0.88
Q20	4.14	0.83	3.41	0.90
Q21	3.05	1.14	3.08	1.02

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านของแต่ละกลุ่ม โดยเริ่มจากผลการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบ Top-down พบว่า ลักษณะเฉพาะของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน โดยในกลุ่มที่ 1 ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ Q7 “ฉันพิจารณาว่าฉันเข้าใจเนื้อหามากแค่ไหน” มีค่าเฉลี่ย 4.27 ซึ่งสะท้อนการประเมินว่าตนเองเข้าใจเนื้อหามากน้อยเพียงใด Q9 “ฉันคิดเกี่ยวกับความหมายโดยรวมของเนื้อหา” มีค่าเฉลี่ย 4.14 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิจารณาความหมายโดยรวมของข้อความ และ Q20 “เมื่อมีส่วนที่ไม่เข้าใจ ฉันอ่านส่วนนั้นซ้ำ” มีค่าเฉลี่ย 4.14 ซึ่งเป็นการกลับไปอ่านซ้ำในส่วนที่ไม่เข้าใจ ข้อคำถามทั้งสามข้อนี้เกี่ยวข้องกับการที่ผู้เรียนรู้ตัวว่าตนเองเข้าใจเนื้อหามากน้อยเพียงใดระหว่างการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะของ Metacognition

ในขณะที่กลุ่มที่ 2 ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ Q1 “ฉันเดาเนื้อหาจากชื่อเรื่อง” มีค่าเฉลี่ย 3.58 ซึ่งเป็นการคาดเดาเนื้อหาจากชื่อเรื่อง Q2 “ขณะที่ฉันอ่าน ฉันเดาว่าจะมีเนื้อหาอะไรต่อไป” มีค่าเฉลี่ย 3.49 ซึ่งเป็นการคาดเดาเนื้อหาที่จะตามมาในระหว่างการอ่าน และ Q7 “ฉันพิจารณาว่าฉันเข้าใจเนื้อหามากแค่ไหน” มีค่าเฉลี่ย 3.46 จากลักษณะดังกล่าวสามารถกล่าวได้ว่า Q1 และ Q2 เป็นกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการคาดเดา

จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มที่ 1 ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบ Top-down ที่เน้นการกำกับและประเมินความเข้าใจของตนเอง ขณะที่กลุ่มที่ 2 ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบ Top-down ที่เน้นการคาดเดาเนื้อหาเป็นหลัก

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านแบบ Bottom-up จำแนกตามกลุ่ม

Q	Group 1		Group 2	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
Q12	3.79	0.93	3.09	1.01
Q13	3.81	1.04	3.21	1.03
Q14	3.40	1.14	2.65	1.00
Q15	4.17	0.74	3.29	0.85
Q16	3.47	0.97	2.81	0.91
Q17	3.94	0.84	2.73	0.96
Q18	4.12	0.93	3.47	1.03

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านของแต่ละกลุ่ม ในด้านกลยุทธ์การอ่านแบบ Bottom-up พบว่า ทั้งกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงเหมือนกันจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ Q13 “ฉันแปลความหมายทีละคำ” Q15 “ฉันคิดเกี่ยวกับความหมายของแต่ละประโยค” และ Q18 “เมื่อเจอคำที่ไม่รู้จัก ฉันจะใช้พจนานุกรม” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใช้กลยุทธ์การอ่านในระดับคำและระดับประโยค รวมถึงการใช้พจนานุกรมอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านแบบ Test-taking จำแนกตามกลุ่ม

Q	Group 1		Group 2	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
Q22	4.23	0.80	3.54	1.02
Q23	3.11	1.22	2.88	0.93
Q24	4.11	0.73	3.60	0.87
Q25	3.94	0.79	3.38	0.80
Q26	4.03	0.83	3.56	0.91

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน จำแนกตามกลุ่ม ในด้านการอ่านแบบ Test-taking พบว่า ทั้ง 5 ข้อของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงร่วมกันจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ Q22 “ตอนที่ทำข้อสอบในส่วนของการอ่าน ก่อนอ่านเนื้อหา ฉันจะอ่านคำถามหรือตัวเลือกก่อน” Q24 “ตอนที่จะเลือกคำตอบจากตัวเลือกในข้อสอบการอ่าน ฉันตัดตัวเลือกที่คิดว่าผิดออกทีละข้อ และเลือกข้อที่เหลือสุดท้ายเป็นคำตอบ” และ Q26 “ตอนที่สอบการอ่าน ฉันมองหาคำในเนื้อหาที่ตรงกันกับคำที่ใช้ในคำถามหรือตัวเลือก” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใช้เทคนิคการทำข้อสอบที่เหมือนกัน

5. สรุปผลและอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) ผู้เรียนสามารถจำแนกออกเป็น 2 กลุ่มตามระดับความวิตกกังวลและการใช้กลยุทธ์การอ่าน คือ กลุ่ม “ความวิตกกังวลต่ำ–การใช้กลยุทธ์สูง” และกลุ่ม “ความวิตกกังวลสูง–การใช้กลยุทธ์ต่ำ” (2) ระดับความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่าน โดยผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างหลากหลาย ขณะที่ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลสูงใช้กลยุทธ์อย่างจำกัด และ (3) ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลสูงหลีกเลี่ยงกลยุทธ์แบบ Bottom-up ที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลรายละเอียดทางภาษา

ข้อค้นพบที่น่าสนใจคือ แม้ว่ากลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงยังคงใช้กลยุทธ์บางประเภท เช่น Test-taking และ Top-down ในระดับปานกลาง แต่กลับใช้กลยุทธ์ Bottom-up ในระดับต่ำ ซึ่งอาจสะท้อนพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงต่อองค์ประกอบทางภาษาที่ตนเองรู้สึกไม่มั่นใจ โดยเฉพาะคันจิ คำศัพท์ และไวยากรณ์

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Horwitz et al., 1986) ที่ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านอารมณ์ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ด้วยกรอบแนวคิดของ Færch and Kasper (1983) ในด้านกลยุทธ์การหลีกเลี่ยง รวมถึงแนวคิด “good reader’s cycle” ของ Nuttall (1996) ซึ่งผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำมีแนวโน้มเข้าสู่วงจรของผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพ ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลสูงมีแนวโน้มเข้าสู่วงจรของผู้อ่านที่อ่อนแอ

เมื่อพิจารณาในบริบทของผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอก ซึ่งโดยทั่วไปมีพื้นฐานทางภาษาและแรงจูงใจแตกต่างจากผู้เรียนเอกภาษาญี่ปุ่น ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดด้านความมั่นใจในองค์ประกอบพื้นฐานของภาษา ส่งผลให้เกิดความวิตกกังวลและหลีกเลี่ยงการประมวลผลเชิงลึกของข้อความ ในเชิงการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการอ่านไม่ควรมุ่งเน้นเพียงการสอนกลยุทธ์การอ่านเท่านั้น แต่ควรให้ความสำคัญกับการลดความวิตกกังวลของผู้เรียนควบคู่กัน โดยเฉพาะในด้านคันจิ คำศัพท์ และไวยากรณ์ ทั้งนี้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมความมั่นใจและลดแรงกดดันในการอ่าน จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้กลยุทธ์การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเห็นว่า แนวทางหนึ่งที่ช่วยลดความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการอ่านมากขึ้น โดยเริ่มจากเนื้อหาที่มีระดับยากกว่าความสามารถของผู้เรียนเล็กน้อยแต่ยังสามารถอ่านได้โดยไม่ก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading หรือ 多読) หนังสือสำหรับการอ่านแบบ 多読 มีระดับความยากที่หลากหลาย โดยเฉพาะในระดับต้นที่มักมีภาพประกอบจำนวนมาก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาความหมายได้แม้ไม่รู้คำศัพท์ทั้งหมด อีกทั้งบางระดับยังมีฟุริกานะกำกับคันจิ ซึ่งช่วยลดความวิตกกังวลต่อการอ่านคันจิได้ ดังนั้น การอ่านแบบ 多読 จึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการลดความวิตกกังวล ผู้สอนควรนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ในเชิงปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดกิจกรรมการอ่านแบบ 多読 อย่างสม่ำเสมอ เช่น กำหนดเวลา 10–15 นาทีในแต่ละคาบสำหรับการอ่านอย่างอิสระ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกสื่อการอ่านที่มีระดับง่ายกว่าหรือใกล้เคียงกับความสามารถของตนเอง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ ลดความกดดัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง

นอกจากการอ่านแบบ 多読 แล้ว ผู้สอนอาจนำกิจกรรมการอ่านแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw Reading) มาใช้ร่วมด้วย โดยแบ่งเนื้อหาให้ผู้เรียนแต่ละคนรับผิดชอบและนำมาอธิบายแก่สมาชิกในกลุ่ม (舘岡, 2005) ซึ่งช่วยลดภาระในการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดเพียงลำพัง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าวยังสนับสนุนการพัฒนากลยุทธ์การอ่านแบบ Bottom-up โดยเฉพาะด้านการประมวลผลภาษาอย่างเป็นลำดับขั้น จึงถือเป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรมในชั้นเรียน

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยครั้งนี้ยังมีข้อจำกัดในด้านกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตของการวิเคราะห์ ในงานวิจัยชิ้นต่อไป หากมีการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนที่มีประสบการณ์เรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนเข้าเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีไทย–ญี่ปุ่น หรือเปรียบเทียบกับผู้เรียนเอกภาษาญี่ปุ่น รวมถึงใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่ละเอียดและหลากหลายมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยคาดว่าจะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการอ่านและการใช้กลยุทธ์การอ่านได้ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้เหมาะสมกับผู้เรียนในบริบทที่หลากหลายต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

Færch, C., & Kasper, G. (1983). *Strategies in Interlanguage Communication, Longman*.

Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J. (1986). Foreign language classroom anxiety. *The Modern Language Journal, 70*(2), 125–132.

Krashen, S. D. (1981). *Second language acquisition and second language learning*. Pergamon Press.

Nuttall, C. (1996). *Teaching reading skills in a foreign language* (2nd ed.). Heinemann.

Saito, Y., Garza, T. J., & Horwitz, E. K. (1999). Foreign language reading anxiety. *The Modern Language Journal, 83*(2), 202–218. https://doi.org/10.1111/0026-7902.00016

Sanguansri, T. (2024). Reading strategy use of Thai JFL college students with different reading ability. *JSN Journal, 14*(1), 75–93.

Sawetaiyaram, T. (2016). Use of reading strategies by Thai learners of Japanese at different proficiency level. *Thammasat Journal of Japanese Studies, 33*(2), 59–78.

Tontiwachwuthikul, V. (2023). Investigating reading attitudes, motivation, and reading anxiety of Thai students majoring in Japanese. *Thammasat Journal of Japanese Studies, 40*(2), 35–56.

Torudom, K., & Taylor, P. (2017). An investigation of reading attitudes, motivation, and reading anxiety of EFL undergraduate students. *Language Education and Acquisition Research Network, 10*(2), 47–70.

サグアンシー・タンヤーラット (2016)「外国語としての日本語における読解不安・外国語学習不安・読解力との関係」『神田外語大学大学院紀要 言語科学研究』22, 45–64.

舘岡洋子 (2005)『ひとりで読むことからピア・リーディングへ』東海大学出版会.

平高史也・舘岡洋子 (2012)『読解教材を作る』スリーエーネットワーク.

南之園博美 (1997)「読解ストラテジーの使用と読解力との関係に関する調査研究―外国語としての日本語テキスト読解の場合―」『世界の日本語教育』7, 31–44.